

nu er i Besiddelse af det, i alt Fald tilnærmelsesvis i den angivne Pris. Men jeg agter bestemt at paastaa, at Staten vilde have været i Stand til, naar den havde erhvervet Grunden, hvad den kunde have gjort, til en Pris af omkring 100 Kr. pr. Kvadratalen, at opføre en Bygning, der havde været adskilligt, ja, endogsaa en ret betydelig Sum mindre end den, Staten nu skal give. Og det ligger da ogsaa i Sagens egen Natur. Det er jo dog klart, at Sælgerne ikke paatage sig den Forpligtelse, en Forpligtelse, der endog er garanteret af en herværende Bank, at ville hæfte for et saa betydeligt Beløb som 51,000 Kr. aarlig, uden at de sikre sig en eller anden Risikopræmie, det turde være ganske givet, og det vil sige, at enten er Ejendommen købt for dyrt, eller ogsaa er Lejen, som Selskabet skal betale Staten, ansat for lavt. Men det sidste er ikke Tilfældet; den er vistnok sat ret rimeligt; for saa vidt er der gjort en god Forretning fra Statens Side. Men Selskabet tager sin Risikopræmie paa den høje Købesum, det er det faktiske Forhold.

Nu siger den højtærede Minister, at denne Sag har den Lysside, at det bliver Telegrafvæsenet muligt, efterhaanden som det faar Brug for flere Lokaler, at inddrage de fornødne Rum, idet man stadig efter Kontrakten unddrager Lejemaalet de Lokaliteter, som Telegrafvæsenet faar Brug for. Det kan være, og i sine yderste Konksekvenser fører det jo til, at Staten kommer til at benytte det hele. Dermed er naturligvis en af mine Hovedanker mod denne Sag bortfalden, men saa bliver rigtignok ogsaa Enderesultatet det, at Staten har erhvervet en Bygning, som i og for sig ikke egner sig for sit Formaal med Undtagelse af Midterfløjen, som er indrettet, som man ønsker det, medens det øvrige ikke er indrettet saaledes, som det vilde være sket i en Bygning specielt for Telegrafvæsenet. Man har opnaaet at faa en Bygning, der i arkitektonisk Henseende ikke er nogen Pryd som Statsejendom. Der er jo stor Forskel paa de Fordringer, man kan stille baade i rent kunstnerisk Retning og i Henseende til det anvendte Materiale til en Bygning, der skal benyttes i Statsøjemed, og de Fordringer, man kan stille til en Bygning, der opføres med det for Øje, at den skal kunne betale sig. Jeg skal ikke udtale nogen som helst Kritik over denne Bygning som Privatbygning. Den er sikkert lige saa god og køn — eller ikke-køn, om man vil —, som

saa mange andre Bygninger. Men naar den skal fremtræde som Statsejendom, som rummende de Institutioner, her er Tale om, Statstelegraf- og Telefonvæsenet, saa skylder Staten disse Institutioner at installere dem under Forhold, som ere dem værdige. Og det mener jeg ikke naas her.

Jeg vil efter disse Udtalelser selvfølgelig ikke kunne anbefale dette Forslag, men jeg skal ikke gaa videre ind paa Sagen, idet jeg forudsætter, at Forslaget vil blive henvist til videre Behandling i et Udvalg.

Formanden: Da der er indtegnet flere Talere, skal jeg her afbryde Forhandlingen for i Dag.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1907 til 31. Marts 1908.

2) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser.

3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Opførelse af Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale.

4) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regeringen til Afholdelse af Udgifter ved internationale Havundersøgelser i Fiskeriøjemed.

5) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om en Telegrafbygning i København.

Mødet hævet Kl. 4⁵.